

sagsbehandlingen, medmindre de i § 34 nævnte foranstaltninger er tilstrækkelige.

c) § 36, stk. 2, 1. pkt.

Efter bestemmelsen kan en udlænding frihedsberøves, såfremt den pågældende ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om at tage ophold på et bestemt asylcenter, jf. § 42 a, stk. 7, 1. pkt.

d) § 36, stk. 2, 2. pkt.

Efter bestemmelsen kan en udlænding, som har indgivet ansøgning om asyl, endvidere frihedsberøves, hvis udlændingen uden rimelig grund udebliver fra en afhøring ved politiet eller Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt.

e) § 36, stk. 3

Efter bestemmelsen kan en udlænding, som har indgivet ansøgning om asyl, og som er udvist efter § 25 a, stk. 1, frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.

f) § 36, stk. 4

Af bestemmelsen fremgår, at såfremt de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen og udsendelse af landet, kan en udlænding, som har indgivet ansøgning om asyl, frihedsberøves under asylsagens behandling, hvis udlændingen gennem sin adfærd lægger væsentlige hindringer i vejen for asylsagens oplysning ved at udeblive fra afhøringer,

ikke at meddele eller ved at give misvisende oplysninger om sin identitet, nationalitet eller rejserute eller

på anden lignende måde ikke at medvirke til sagens oplysning.

g) § 36, stk. 5

Efter bestemmelsen kan en udlænding, der ikke efterkommer politiets bestemmelse efter § 34, stk. 3, frihedsberøves, hvis det er nødvendigt for at afgøre, om der er opstået mulighed for udsendelse, jf. § 32 b.

Kompetence til at træffe afgørelse om frihedsberøvelse efter § 36:

Det er politiet, som træffer afgørelse om iværksættelse af frihedsberøvelse, jf. herved § 48, 2. pkt.

Mulighed for at få prøvet politiets afgørelse:

Hvis frihedsberøvelsen varer mindre end tre døgn, kan politiets afgørelse om frihedsberøvelse påklages til Integrationsministeriet, jf. § 48, 4.-6. pkt.

Hvis frihedsberøvelsen varer mere end tre døgn, kan politiets afgørelse om frihedsberøvelse ikke påklages til Integrationsministeriet, men skal altid indbringes for retten. Det fremgår således af § 37, stk. 1, 1. pkt., at en udlænding, der er frihedsberøvet efter § 36, medmindre den pågældende forinden løslades, inden tre døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse skal fremstilles for retten, der tager stilling til frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse.

Retten afgørelse kan indbringes for landsretten.

Tidsfrister for frihedsberøvelsens udstrækning:

Er udlændingen frihedsberøvet på tidspunktet for rettens kendelse, og findes frihedsberøvelsen lovlig, fastsættes der i kendelsen en frist for fortsat tilbageholdelse. Denne frist kan senere forlænges af retten, dog højst med fire uger ad gangen, jf. § 37, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Er udlændingen frihedsberøvet efter § 36, stk. 1, 3. pkt. (nævnt ovenfor under b)), kan frihedsberøvelsen efter denne bestemmelse højst opretholdes i syv dage fra frihedsberøvelsens iværksættelse, jf. herved § 37, stk. 3, 4. pkt.

Adgang til advokatbeskikkelse:

Efter § 37, stk. 2, beskikker retten en advokat for udlændingen, når udlændingen fremstilles for retten til prøvelse af frihedsberøvelsen.

Anden rådgivning til den frihedsberøvede:

Ved frihedsberøvelsens iværksættelse skal politiet gøre udlændingen bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med hjemlandets diplomatiske eller konsulære repræsentation eller, såfremt udlændingen søger asyl, med en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp, jf. § 37, stk. 4, 2. pkt.